

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Hernesz Csaba ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Dr. Nagy Marianna ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2009. március 2. napján kelt 23.P.21.180/2008/15. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül eljárva - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében az alperest - a kár 50%-ának megfizetésére irányuló - a keresettel egyezően 236.000,- Ft tőke és ennek 2005. augusztus 11. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte kártérítés címén, a Ptk. 339.§ (1) bekezdése és a Ptk. 349.§ (1) bekezdése alapján. Az volt a jogi álláspontja, hogy a felperes joggal volt abban tévedésben, hogy szilárdburkolatú úton közlekedik, és nem kell elsőbbséget adnia a tőle balról érkező járműnek, e téves feltevést részben az alperes okozta azzal, hogy az utak tényleges állapotát figyelmen kívül hagyva, nem alakította ki megfelelően az érintett útkereszteződés forgalmi rendjét.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes jelentett be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint abban az útkereszteződésben, ahol a felperes balesetet szenvedett, egyértelmű a forgalmi rend, a felperes nem adta meg az elsőbbséget, a baleset bekövetkezése kizárólag neki róható fel. Az az út, amelyen a felperes közlekedett a KRESZ 1. számú függelék I. pontja értelmében földútnak

tekinthető, ezt a felperesnek is fel kellett ismernie. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság sem szakértőt nem rendelt ki, sem a helyszínt nem tekintette meg annak megállapítása érdekében, hogy a P. liget megnevezésű út, amelyen a felperes közlekedett, földútnak tekinthető-e. Előadta a fellebbezésében azt is, hogy a P. liget megnevezésű, 2407. helyrajzi számú közlekedési terület összesen 90 méter hosszú, amely nyugati irányból 28 méter hosszban aszfaltozott, míg a keleti irányból 62 méter összefüggő hosszban dolomit kőszórásos út.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban csatolt, az F. Városi Bíróság végzésének tartalma alapján kiegészíti azzal, hogy az F. Városi Bíróság a felperessel, mint eljárás alá vont személlyel szemben a közúti közlekedés rendjének megzavarása szabálysértése miatt indított eljárást megszüntette. Végzése indokolásában kifejtette, hogy a járművek elsőbbségét szabályozó KRESZ 28.§ (2) bekezdésének megsértése a felperes terhére nem róható, mert a P. liget útburkolata tekintetében alappal volt abban a téves feltevésben, hogy szilárd burkolatú úton közlekedik, ez pedig felelősségre vonását az Sztv. 9.§ (1) bekezdése értelmében kizárja.

Az így kiegészített tényállásból is helyes jogi következtetést vont le érdemben az elsőfokú bíróság, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésre is figyelemmel a másodfokú az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását az alábbiakkal egészíti ki:

E per eldöntésénél nem annak a kérdésnek volt jelentősége, hogy a balesettel érintett P. liget elnevezésű utca burkolata a szakértői megítélés szerint a KRESZ 1. számú függeléké I. pontja hatálya alá tartozik-e, hanem annak, hogy az adott útkereszteződésben az elsőbbségadási kötelezettség egyértelműen felismerhető-e, avagy sem. Ha az elsőbbségadási kötelezettség az útkereszteződésben nem volt egyértelműen felismerhető, akkor az alperes mulasztott, nem tett eleget az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályi rendelkezéseknek, mert a perrel érintett útkereszteződés forgalmi rendjét nem úgy alakította ki, hogy az útkereszteződéshez közeledő jármű vezetője elsőbbségadási kötelezettségét, és a továbbhaladás lehetőségeit egyértelműen felismerhesse. A perbeli bizonyítékok, különösen a kiegészített tényállásban rögzítettek alapján megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperes az elsőbbségadási kötelezettségét az adott útkereszteződésben nem ismerhette fel. Az alperes tehát mulasztott, e mulasztás pedig okozati összefüggésben van a felperes bekövetkezett kárával. Az a fellebbezésben hivatkozott tény, hogy a mindössze 90 méter hosszú P. liget megnevezésű utca 28 méter hosszban aszfaltozott és 62 méter hosszban bazalt kőzúzalékkal borított, nem azt erősíti meg, hogy a felperesnek fel kellett ismernie a

közlekedési rendet, hanem éppen azt, hogy a helyszínen tapasztaltak alapján a felperes joggal hihette, hogy szilárdburkolatú úton halad, és hogy egyenrangú útkereszteződéshez érkezett.

Az alperes felelősségét nem menti ki, és nem csökkenti az a fellebbezésben előadott körülmény, hogy a községhez rengeteg kis utca tartozik, ahol hasonlóan nincsenek közlekedési táblák, és az a tény sem, hogy a Balaton melletti üdülőhelyen nem jellemző, hogy 80 méteres utcákat táblákkal lássanak el, a közlekedési táblák elhelyezésének szükségességét ugyanis nem az utca hossza, nem is a községhez tartozó utcák száma, hanem - az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések szerint - az alapozza meg, ha a közlekedési helyzet az adott kereszteződésben tábla nélkül nem egyértelműen felismerhető.

A fellebbezés alaptalan volt, a felperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért e kérdésben a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett. A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontján alapul.

Pécs, 2009. november 02.

Dr. Juhász László s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Fekete Bálint s.k. bíró